

Dictionnaire liturgique, historique et theoretique de Plain Chant (Paříž 1860)

Hymnographie: On donne ce nom aux saints et aux symphonistes qui ont composé des hymnes

Hymnologieon: On appelle ainsi, dans l'Eglise grecque, le livre contenant le recueil général des hymnes

Hymne: Chant en l'honneur des dieux ou des héros.

Hermann Mendel: Musikalisches Conversations-Lexikon, Lipsko ???????

Hymnologie: (aus dem griech.) nennt man die Kenntniss der Kirchenlieder und Kirchenliederdichter, welche letztere inbesondere auch Hymnologen heissen.

Hymnos: (...) oder Hymne nannten die Griechen von Alters her einen Preis- oder Lobgesang, welcher zu Ehren der Götter oder Heroen bei feierlichen Opfern und Festen, oft mit Begleitung der Instrumentalmusik, bisweilen auch unter feierlichen Tänzen, gesungen wurde (.....).

Riegrův slovník naučný, Praha 1866

Hymnologie: sluje vědomost církevních písní a církevních básníků, hymnolog pak ten, kdo tuto má, taktěž i slují všickni, kdož staré hymny skládali, hymnologové.

Hymnus: Tímto slovem rozuměli Řekové chvalozpěv na počtu svých bohů a reků, kterýž se zpíval s průvodem hudby při obětech a slavnostech.

Friedrich Bremer: Handlexikon der Musik, Lipsko 1882

Hymnologie: Theorie der Hymnen-Dichtung. Geschichte der Hymnendichter (Hymnologen).

Hymnus: Der andächtige, feierliche Lobgesang zum Preise der Götttheit.

August Riesmann: Handlexikon der Tonkunst, Berlín 1882, str. 211

Hymnologie: Die Wissenschaft von den Kirchenliedern und ihren Dichtern

Hymnus: oder Hymne hiess bei den Griechen ein Preis-oder Lobgesang zu ehren der Götter oder Heroen, der bei feierlichen Gelegenheiten angestimmt wurde.

Ottův slovník naučný, Praha 1897, 11.díl, s.1032

Hymnologie: nauka o hymnech a jejich pisatelích ve smyslu poesie církevní

Hymnograf: skladatel, básník hymnů

Hymna (hymnus): (.....) nejstarší druh poesie lyrické a poesie vůbec, charakterisovaný vznešeně krásným rázem, vznešeným a velebným nadšením širokého, klidného dechu, jak ho žádá náboženský obsah její.

A Dictionary of Hymnology, London 1925

Hymnology: neuvádí

Hymn: neuvádí

Masarykův slovník naučný, Praha 1927

Hymnologie: nauka o hymnech a skladatelích hymen, především církevních

Hymnus (hymna): (.....) u stv. Řeků náboženská zpívaná buď jednotlivcem nebo sborem, obsahující vzývání nebo oslavu bohů a hrdů a líčící i nějakou událost z jejich života.

Pazdírkův hudební slovník naučný, Brno 1929

Hymnologie: nauka o hymnech, jejich básnicích a skladatelích

Hymnus: (.....) v antické době chvalozpěv ke cti bohů.

Lexikon für Theologie und Kirche, Freiburg i.Br. 1933

Hymnologie: die Wissenschaft der Hymnodie, philol.-hist.Erforschung, theol.-ästhet. Würdigung der Hymnen und Hymnendichter.

Die Musik in Geschichte und Gegenwart, Kassel 1957, sv.6

Hymnologie: neuvádí

Hymnus: (.....) versteht man unter Hymnus allgemein einen geistlichen oder kirchlichen Gesang in gehobener Sprache, wobei über die musikalische Gestalt nichts ausgesagt ist.

Barvík-Malát-Tauš: Stručný hudební slovník, Praha 1960, s. 149

Hymnologie: nauka o hymnech

Hymnograf: skladatel hymnů

Hymnus: původně chvalozpěv, z východu převzatý způsob oslavného zpěvu chorálového (později vícehlasý)

Host Seeger: Musiklexikon, Lipsko 1966, s. 408

Hymnologie: neuvádí

Hymnodik: die Hymnenkunst

Hymnus: Gesang zu Lobe einer Gottheit

Riemann Musiklexikon, Mainz 1967, s. 383

Hymnologie: neuvádí

Hymnus: in der griechischen Dichtung der Antike ein Fest-oder Preislied (Homerische Hymnen, Pindar) zu Ehren eines gottes oder Heros (lat.meist als carmen übersetzt).

The New Grove Dictionary of Music (.....), London 1980, 8.sv., ?????

Hymnologie: neuvádí

Hymnologus: A term to denote a professional (Greek) singer in Latin antiquity.

Hymn: A term of unknown origin applied from ancient times to a wide variety of songs in honour of gods, heroes or notable men.

Malá encyklopedie hudby, Praha 1983, s. 272

Hymnologie: neuvádí

Hymna: 1)duchovní píseň k boží oslavě; 2) slavnostní píseň jako symbol národních nebo sociálních snažení

Hymnus: 1) → hymna; 2) v novější době označení pro skladbu s oslavným obsahem, obyčejně vokální.

Mayers Taschen-Lexikon Musik in 3 Bänden, Mannheim 1984, 2.sv., s. 98

Hymnologie: neuvádí

Hymnus: feierlicher Lob-und Preisgesang vor allem der lat.Kirche, dessen Ursprünge in der Urgemeinde liegen.

Jiří Vysloužil: Hudební slovník pro každého, Vizovice 1995, 1.díl, s. 119

Hymnologie: neuvádí

Hymnus: chvalozpěv k počtě Nejsv.Trojice, P.Marie a svatých

Die Musik in Geschichte und Gegenwart, Sachteil 4.Bd, Kassel ²1996, sl. 459a

Hymnologie: ist die Wissenschaft, die sich mit der christlichen Hymnodie, d.h. mit dem geistlichen Singen in den verschiedenen Gruppen der Christenheit in Geschichte und Gegenwart beschäftigt.

Hymnus: ??????????????????

Slovník české hudební kultury, Praha 1997, s. 356

Hymnologie: v literární vědě a v muzikologii výraz označující jak odborné studium problematiky → *hymnů* a jejich tvůrců (hymnografů), tak samotnou produkci hymnů (hymnické básnictví a to nikoliv jen křesťanské).

Hymnus: výraz pro básnické i hudební projevy oslavného charakteru